

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kurezaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények előfize-
tési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát
valamint nyilt-teri közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban, Stark N. és
Unternüller E. könyvk.-ben
számokként 5 krért.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:

SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:

a kiadó-hivatalban és lapkiadóink utján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Excellenciás suszterinas.

Visszafojtott lélekzettel, remény és két-
ség között hánykóva lesték a szegény
mamelukok, hogy mi hirt hoz az ő szentsé-
ges uruk és szeretői gazdájuk: Bánffy Dezső
Bécsnek városából? A béke olajágával tér-e
vissza, ami a kormányra nézve meghátrá-
lást, a honatyákra nézve pedig nyári va-
kációt jelent; avagy a háboru folytatására
kapott parancsot, ami egyértelmű azzal, hogy
minden hűséges mameluk-lélek köteles tovább
túrni az ellenzék pusztító sortűzét és a ká-
nikulai hőségben tovább győrtörtetni szibarita
kényelemhez szokott becses tagjait?

Nem is csoda, ha végkép ráuntak a
jámborok erre az aránytalan küzdelemre,
amelyben nem a szavazatok száma, hanem
a szónoklatok szellemi értéke és erkölcsi
sulya képezi a döntő erőt. Végre még a leg-
szelidebb birka türelem is kifárad és a leg-
jobbann dresszirozott Fejbólintó Bálintok is
elkeserednek az olyan birkózásban, ahol he-
teken át hol ők vannak aiól, hol az ellenzék
van felül. Aztán az ember nemcsak provizi-
óval él és salláriumokkal táplálkozik, hanem
a sok szavazás után egy kis nyugalomért is
eped, hogy friss erőt gyűjthessen a kormány-
párti kötelesség teljesítésére: az újabb sza-
vazások nagy fáradalmaira.

De Bánffy Napoleon hű cselédeinek nem
hozott semmi vigasztalást. Legalább úgy tesz,
mintha nem hozott volna; mert — mint
félhivatalos nyelven mondják — „fürgén,
derült kedvvel es felrisszult erélylyel” jár-
kel a képviselőház folyósóján, s cezári önéret-
tel hirdeti, hogy a végletekig kész folytatni
a harcot, mert legfelsőbb helyen is föltét-
lenül helyeslik azt az elhatározását, hogy a ki-
sebbség erőszakoskodásának engedni nem fog.

S a drág a zsoldoshad mély alázattal
fohászodik: „Oh uram, ha lehetséges, mul-
jék el tőlem e keserű pohár”. De nyomban
utánna teszi: „Am azért legyen a te szent
akaratom szerint.”

Az ellenzék pedig nyugodt fölényvel
mosolyog a kegyelmes ur hangos harci ked-
vén. Mert a dolog tulajdonképpen úgy áll,
hogy Bánffy parancsot kapott a királyól,
hogy — tekintettel az ausztriai zilált visz-
onyokra — a magyar parlamentben minden
esetre állítsa helyre a békés állapotokat. Ami
magyarrá lefordítva annyit tesz, hogy ha az
ellenzék hamarosan nem képes leszerelni,
akkor ő hátráljon meg.

Szegény Bánffy úgy cselekszik tehát,
mint a suszterinas, aki sötét éjszaka bolyong
az utcán és hetykén fütörész, hogy felelmét
az erőszakolt jókedv palástjával elieplezze.

Am a komédia nem ér semmit. Mert az
ellenzék könnyörtelen és gunyosan rákiált a

„jó kedvű” férfiura: „Excellenciás ur, ön
ijedtében fütöyöl. Ön csak egy félénk — susz-
terinas!”

A parlamenti helyzetről a „Ma-
gyarország” a következőleg ír:

A parlamenti helyzet nap nap után bouyo-
lutabbá lesz és a kibontakozást csak nehezíti a kor-
mánypártnak a legmegátalkodottabb macacssággal
tárgartott kétségbeesése. Hirdetik és híresztelik,
hogy daczólnak az ellenzék erejével és ugyanakkor
önkéntelenül vetik föl a kérdést, hogy nem lehetne-e
mégis valamiképpen megegyezésre jutni. Az ellen-
zék azonban most már tudatában van erejének és
míg egy héttel ezelőtt némelyek egyszerű napirend-
kérdéssel elintézhetőnek vélték a fenforgó differen-
ciákat, addig ma már senki sincs, a ki ezt komo-
lyan kívánna. A cukor-prémiumról szóló javaslat-
hoz eddig 9 ellenzéki szónok szövelt hozzá; hétéfőn az
egész ülést Sima Ferencz beszéli ki, míg kedden
Thaly Ferencz mond hosszabb beszédet. Annyi bi-
zonyos, hogy úgy Bánffy Dezső, mint kormánya ala-
posan csalogni fognak abban a várakozasukban,
hogy a cukor-prémium általános vitája egy hét
alatt véget ér. Az ellenzék szónokai nagyban készü-
lőnek s a jövő héten nemcsak szorosban a tárgyról
beszélnek, de az ezzel összefüggő nagy közjogi
és közgazdasági kérdéseket is szőnyegre hozzák.

**Nincs többé agrár-szocializ-
mus!** Vagy ha még van, akkor már nem
sokáig lesz. Eltűnik örökre, s maholnap csak
egy emlékezünk rá, mint egy rossz álomra,
amelyből jól fölébredni.

Aki nem hiszi, olvassa el a „szombati
laptárs” (ad kaptam: „szerdai laptárs”)
szencziós cikkelyét, amelyben tudtára ada-
tik mindeneknek akik Európában, Ázsiában,
Áfrikában, Amerikában és Ausztráliában,
avagy a holdban és csillagokban lakoznak,
hogy Vadnay András, aki ezidő szerint
Csongrád vármegye főispáni székéből hinti
az áldást, bölcseséget és igazságot a magya-
rokra — az agrár-szocializmus kérdését ala-
pos tanulmány tárgyává tévén, tapasztalatai-
nak kincsházából egy memorandummal bol-
dogítja ezt a korcs világot. Egy memorandum-
mal amely csodatevő erővel meggyógyít minden
bajt és eltávolít minden veszedelmet, úgy
hogy a késő unokák már csak híreből fog-
ják ismerni az agrár-szocializmust, amely a
XIX-ik század végén oly sok fejlődést oko-
zott a gyarló emberiségnek.

Igen — így lelkesedik a „szombati lap-
társ” — ez a korszakalkotó memorandum
„megmozdítja azt a bizonyos kis hógomolyt,
amelyből lavina kerekedik, amely elsopri a
század egyik legveszedelmesebb baját: a ban-
kárók és milliomasok befolyását a mezőgazda-
sági politikára”.

Lelek kollegánk azt elfeledte ugyan
megmondani, hogy abban a híres memorán-
dumban mennyi puská, szurony, golyóbis,
ágyu, zsandár, baka, huszár, tűzer, szolgál-
bíró, viczispán és egyéb honboldogító instru-
mentum létszen. De ez nem baj. A földolog,
hogy Magyarország visszafejlődik tejjel-méz-
vel folyó Kánaanná, s belügyminiszteri engedély-
lyel fölveszi az Eldorádó nevet.

Erre az országrendítő hirre bizonyosan
fölvidul ez a zord élet. Kárpátoktól Adriáig
harsog a hozsánna, s gazdák és munkások
testvéri ölekezésben egyesülve, dicsőítik a
nagy Szabadítót.

A „szombati laptárs” pedig szent extá-
zissal üti a nagydobot és birdeti vidám szó-
val: „Nincs többé agrár-szoczi-
alizmus, nincs, nincs!”

Financz-tréfa.

A létért való küzdelemnek mai nehéz világában
lépten-nyomon fűlönkbe csendül az általános panasz,
hogy az ezertéle adó, illeték, stempeli, százalék egy-
aránt megnyomorítja egy a földmivelőt, mint az
iparosembert. A földmivelő az állam által kiszámi-
tott kataszteri tiszta jövedelem egypár forintjából
állami adó, általános jövedelmi pótladó, első, másod-
osztályu kereseti adó, községi adó, árterfejlészet,
utadó, községi közmunka, egyházi adó stb. címén
mintegy 75 százalékot fizet, s így a föld hozadékának
csak mintegy ¼-ed része maradna meg a rögöz
kötött ember fenntartására, ha ugyan a jég, aszály,
hesseni légy, sáska, moly, peronospora meg a jó ég
tudja mitéle elemi csapások és tücskök-bogarak év-
ről-évre ennél többet el nem pusztítanak. Az
állam ugyan azt mondja, hogy az ily csapások esetén
abóleengedést ad, de az isten őrizzen ettől a „ked-
vezménytől.” — hiszen csak a mult évben láttuk,
hogy mikor a gazda a jég által teljesen tönkretett
kukoriczját levágta, hogy legalább takarmánynak
felhasználhassa a zöld csutkát: a kárbeceklő finácz
azt mondta: a kukorica le lett vágva júliusban,
nem tudok kárt konstatálni, tehát nem adok adó-
leengedést. Mintha nem a legteljesebb kár volna
már az a gazdára, ha kukorica-tábláját, amit va-
lami elemi-nyavalya tönkre tett, zölden le kell ta-
rolnia.

Ami áll a földmivelőre, ugyanaz áll az iparosra
is. Az iparosnak is meg van a maga peronosporája
és hesseni legye magában a finácz személyében. —
Igazán bámulatos az a geniális leleményesség, ami
ezeknek az uraknak működését jellemzi. — Izleltől
egy megtörtént dolgot adunk elő, amiből elég vilá-
gosan kitűnik, hogy mennyire jogos iparosainknak
a túl-magas közterhek elleni keserű panaszuk.

A mult hetekben a szegedi kir. pénzügyigaz-
gatóságnak egy kiküldöttje járt Szentésen, a szoká-
sos bélyegszemle megejtése végett. — Bélyegszemlének
nevezik a pénzügyigazgatóság azon eljárását, hogy
egy pénzügyi tisztviselő a hatóságokhoz érkezett be-
adványokat megvizsgálja s ahol „bélyegyet nem szem-
lélhet”, vagyis hol a bélyeg hiányzik, kirója a hi-
ányzó bélyegyet ötszörösen-tízszerezsen, hogy csak úgy
görnyed bele a szegény magyar.

Ez azonban már nagyon megszokott dolog,
úgy, hogy tán meg sem tudnánk lenni nélküle.

A legutóbbi bélyegszemle alkalmával azonban
az éhes karkász nagyot gondolt, s meglepetezte az
összes vállalati köteket, miután a vállalati feltéte-
lekre járó 50 kros bélyegen felül a vállalati összeg-
nek megfelelő III-ik skála szerinti bélyegilleték nem
volt leróva. Ez az ötlet különben már nem új a
bélyeg szemlézőknél, pár év óta kísért már ez a
kérdés, de úgy látszik hogy csak most jött meg a
bátorság a leletek felvételére.

Szentés város tanácsa, ha valami munkát vé-
göztet, azt árlejtes utján adja át a vállalkozónak.
Az iparos, aki mestersége után III-ad osztályu ke-
reseti adót fizet, mikor a munkára vállalkozik, ter-

mészetenem nem gondol arra, hogy a verseny által ugyanis lenyomott árba a kincstár az ő magas körmeivel még duplán belenyul. Ha például Kanász Nagy Antal csinál a rendőröknek nadrágot, Varga Lajos csizmát, vagy ha Menning Márton megborotválja a menházban ápoltnak, vajjon mi ez címen róvja meg ezeket az iparosokat a pénzügyigazgatóság külön vállalati illetékekkel? Hiszen a példaként felhozott iparosok, azért, hogy nadrágot, csizmát csináljanak, vagy borotváljanak, a törvényes III-ad osztályú kereseti adóval ugyanis meg vannak róva busásan! Tehát az igazgatóság ekként a már megadótatott munkakörből erőszakosan szakít ki egyes részleteket, s nem törődve azzal, hogy ezek a kis ipar körébe tárgy oly vállalatok, melyek külön megadótatott tárgyat semmiképpen nem képezhetik: még egy adótétellel rádopláz a terhek alatt élni már ma is alig tudó kisiparosra.

Es ha még meggondoljuk, hogy az iparos mikor felveszi a munkáért járó díját, a nyugtára II-ik skála szerinti bélyegyet ragaszt: világosan látjuk a mai fináncz politika határozott célját meg fejteni a kisiparost úgy, a hogy lehet, s ha kell, háromszoros megadótatással is lehetlenné tenni neki az existenciát.

El lehet tehát készülvé minden iparos aki a városnak dolgozott, hogy ezt a kintületést háromszorosan fizeti meg. Az ilyen kedélyes fináncz-tréfaból azonban nem kérünk, s az iparosoknak a jelen körülmények közt önmaguk iránti kötelességök tömegesen fellépni s hangosan tiltakozni a jogtalan megsarcolás ellen.

Országgyűlés.

Csütörtökön a cukorprémium vitája folyt tovább.

A nemzeti párt részéről Sággy Gyula fejtette ki, hogy ők, a függetlenségi párttól eltérőleg, a javaslat ellenében nem közigy, hanem csupán gazdasági kifogásokat emelnek. Ilyen azután akkora mennyiséggel állott elő Sággy, a mennyi éppen elég volt arra, hogy a javaslatot — el ne fogadják.

Chernel György szólott a kormánypárt részéről elsőnek, őt kell tehát a vezerszónoknak tekintenünk. Színtelen beszédét gyakorlatlan szónok határozatlanságával adta elő.

Kossuth Ferencz hatatosan bizonyította be, hogy vámközösségünk mellett a cukorprémium csak az osztrák ipar javára fizetett adó. Ezért határozati javaslatot nyújtott be, hogy a kormány az öálló vámterület létesítése és a magyar részről fizetett cukorprémiumnak a magyar cukoripar javára fordítása iránt tegye meg a szükséges intézkedéseket.

Utána Arányi Miksa védelmezte a kartelleket és a gyárosokat és kimondotta a nagy szót, hogy Magyarország Irland sorsára jut, ha a javaslatot el nem fogadják!

A szünet után Horánszky Náudor beszélt. Kimutatta, hogy a kormány egész működésére Bánffy miniszterelnök az erőszak bélyegét nyomta rá. Minden kérdést erőszakkal akar a miniszterelnök megoldani s ez a törekvés idezte elő a mostani kényserhelyzetet is. Rámutatott azután arra, hogy a cukorprémium kérdése nálunk tisztán osztrák érdek, mert hiszen a mi cukortultermelésünk nem olyan nagy, mely az osztrák cukor beözönlése nélkül tartózkodást idezhethetne elő.

Nagyon érdekes volt, mikor az 1875. évi fuzió utáni szakadás okairól beszélt. Az akkori „mérsekkelt ellenzék” kiválásának egyik főoka az volt, mert a kormány cserbenhagyta a fuzió alkalmával fölállított gazdasági politikát. Ha ezt betartották volna, szólott Horánszky, az orvosolta volna gazdasági bajainkat.

Beszédét erős bizalmatlansági nyilatkozattal fejezte be Horánszky, mit az ellenzék hosszas, lelkes éljenzéssel fogadott.

Lukács László pénzügyminiszter félreértette Horánszkyt és tiltakozott az ellen, hogy a miniszterelnök beavatkozik az ő ressortjába. Horánszky felvilágosító nyilatkozata után az ülés véget ért.

Pénteken négy beszéd hangzott el, mind a négy a függetlenségi és 48-as párt részéről. Ennek tulajdonítható, hogy főleg a közgyi motívumok domborodtak ki. A függetlenségi párt négy szónoka fényesen bizonyította be, hogy milyen zűrzavaros állapotokat teremt természetellenes viszonyunk Ausztriával.

Tóth Jánosnak csendes hangja, nyugodt, de a súlyos érvek egész tömegével teitett beszede után Eötvös Károly szólalt föl, hogy egyikét mondja a legikerültebb beszédeknek. Az ő vaslogikája, keverve

pompás humorával a beszédét rendkívül élvezetessé tették.

Beszéde elején megragadta Arányi hasonlatát, melyben Magyarországot Irlanddal helyezte párhuzamba. Ezt a hálás témát azután fényesen fejtegette ki Eötvös, mikor ő meg Ausztriát hasonlította össze a fojtogató Angliával.

Tönkreuzta azután azt az érvt, hogy nekünk nem helyes Ausztria belügyeibe avatkozni, és itt a 67-es törvényekkel bizonyította be, hogy ilyen nemzetközi szerződés jellegével bíró egyezség megkötésénél csak Ausztria népképviselőivel állhatunk szóba, s ezért jogunk, de kötelességünk is megvizsgálni, hogy olyan állapotban van-e a másik szerződő fél, hogy vele szerződést köthessünk? És miután rámutatott arra, hogy idegen törvény hatályától nem tehetjük függővé saját törvényünk hatályosságát, határozati javaslatot nyújtott be, hogy a javaslatot a Ház vegye le a napirendről.

A szünet után Okolicsányi László mondott okos, gondosan elkészített, szakszerű beszédét, melyben különösen arról a hipokrizsáról rántotta le a leplet, hogy mikor osztrák érdekeket védelmeznek, akkor ezt a törekvést a magyar gazda érdekeivel leplegetik. Es itt rántotta rá, hogy miként teték tönkre a magyar gazdák érdekeinek nevében a virágzó magyar szeszipart, hogy az osztrák szeszipart fölvirágoztassák. A nagyhátasú tartalmas beszéd után Pichler Győző szólott és beszéde az ülésnek csattanós befejezést adott.

Annak bizonygatása közben, hogy Ausztriában nincsenek alkotmányos állapotok, fölemlítette Pichler, hogy a „legilletékesebb körökből” kiszivárgott hírek szerint Ausztriában föl akarják függeszteni az alkotmányosságát.

Szilágyi Dezso elsőnek akként értvén Pichler kifejezését, hogy a koronát érti a „legilletékesebb körök” alatt, őt rendreutasította.

Pishler más témára tért át, és beszédét nem sokára be is fejezte. — A dolog befejezettnek látszott.

A miniszterelnök azonban megragadta az alkalmat, hogy ismét „szónoki diadalt” arasson, és nekítamadt Pichlernek, a kiről kijelentette, hogy őt komolyan venni nem lehet.

Nagy zaj támadt erre a baloldalon és a zaj között felállott Pichler és hatalmasan visszavágott Bánffynak. Ha őt — úgymond — a kormánypart nem veszi komolyan, azzal nem törődik; őt csak az érdekli, hogy a saját pártja komolyan veszi-e. Hisz a miniszterelnököt őt 500 ember veszi komolyan, míg ezen az oldalon senki. Különböznék a koronát a vitába vonni nem akarta, mert ezt, mint utolsó slágert — a kormányban hagyja!

Riadó tetszésre zugott föl a baloldalon erre a sikerült ríposztra. Így azután a Pichler-Bánffy párbajban csak a miniszterelnök sebesült meg.

A közönség köréből.

A következő sorok közlésére kértünk föl: Tekintetes szerkesztő ur!

A főispáni hírlap (mely Szentes és Videke névre hallgat) a munkaszomognak ellen egyik orvosserzül azt javasolta a minap, hogy házipar üzésére kell rászoktatni a népet. Ez ugyan nem az ő találmánya, mert mióta a munkások mozgolódnak, folyton ezt hangoztatják minden oldalról, de azt már a főispáni hírlap a maga esztől lette hozza, hogy Szentesen legokosabb volna a kosárfonást meghonosítani.

Ezt az eszmét már mi, kosárfonó iparosok nem hagyhatjuk szó nélkül, mert a kényerünket fenyegeti. Azért tek. szerkesztő ur szíves engedelmevel bator vagyok megjegyezni a következőket:

A főispáni bölcs hírlap legyen szíves figyelembe venni, hogy itt Szentesen 8 kosárfonó rendez iparos van 10 segédvel, ezenkívül még mások is dolgoznak kosárfonó munkát és anyyi kosarat csinálnak, hogy a helybeli szükséglet bőven fedezzk, más helyekre is eljárnak vásárolkra, de nagyon gyöngén arulunk, úgy hogy épen csakhogy megélhetünk, de csak szűken és szegényesen. Ha még néhány ilyen iparos lenne itt, akkor mindnyáján nyomorognánk, hát még ha a nép is kosárfonásra adná magát, akkor a kelleténél több lenne ugyan a kosár, de nem lenne vevő. Azt se higgye a főispáni hírlap, hogy majd külföldi piacra viszik a kosarainkat, mert van ott elég kosárfonó, akikkel mi nem versenyezhetünk a nagy vámk miatt, kivált mióta a rabokkal is kosarat fonatnak és így nekünk még ezzel a legolcsóbb munkáerővel is versenyeznünk kell.

Tudhat ha szíves fogadjának a főispáni hírlapnak, akkor csak azt érnek el, hogy kivennek a mi szánkából a falatot, de azért a szegény munkás nép csak nem boldogulna és amint mondani szokták, ott lenne, ahol a mádi zsidó.

A munkásnép eltartására és bajának orvoslására mást gondoljon ki tehát a főispán ur és az ő hírlapja. Például nagyon jó volna fölfogadni minden munkásnép kormánysegélyben részesülő újságíróinak. Ez a legkényelmesebb állás, még tudomány se sok kell hozzá, csak engedelmesség, szolgálatkészség, és a hazafias ellenzék tagjainak és a nép barátainak piszkolása, s kap az ember érte jó zsiros falatotak.

Egy kosárfonó iparos, a többiek nevében is.

Helyi és vegyes hírek.

— **Ujházi Ede Szentesen.** Mint örömmel halljuk, szintársulatunk igazgatója azzal is bizonyosságát szolgáltatja a közönség iránti előzékenységének, hogy a nemzeti színház első művészt: Ujházi Edét 3 vendégjátékra meghívta. A kitűnő művész a meghívásnak eleget tesz, s I. hó 6-án körünkbe érkezik. Első föllépte jul. 7-én lesz a Ponn Bignett családban; a második 8-án az „Országgyűlési szálában”, a harmadik 10-én Bölcs Nániban. Ujházi Ede művészi hírneve sokkal magasabban áll, semhogy vendégjátékaira a közönség figyelmét fel kellene hívni, mindössze annyit jegyzünk meg tehát hogy aki jó helyhez akar jutni, siessen magát előjegyeztetni, mert a jobb helyeket előreláthatólag idejekorán lefoglalják.

— **Pályázat a városnál.** A vármegye alispánja a Győri Antal főjegyzővé történt megválasztása folytán megüresedett árvászéki ülnöki állásra meghirdette a pályázatot. A kérvények július 12-ig adandók be.

— **Aratók jelentkezése.** Amint híre futott az országban, hogy a csongrádmezei arató munkások sztrájkra készülnek, egyszerre megkezdődött a messze vidéki munkások jelentkezése. Dunántúlról, ahol elemi csapások tönkretették az ideit termést, egymást érik a hatósági átiratok, amelyekben tudatják, hogy az ottani munkások mérsekkelt díj mellett szívesen jönnek ide aratni, mihelyt innét biztosítást nyernek, hogy kapnak munkát. Szerencsére azonban nincs szükségünk idegen munkásokra.

— **Iparos tanoncok munkakiállítása** vasárnap tartatik meg az ipartesület helyiségeiben. Az iparihatóság biztos délelőtt 10 órakor nyitja meg a kiállítást.

— **A rendőrkapitányság figyelmébe.** Több oldalról panaszt vettünk, hogy a Széchenyiliget és az arzezi-fürdő látogatóit naponként egész porfelleggel traktálja a tisztelt város, amennyiben a jó vastagon meghomokolt kongóutat és a keramitutat soká nem locsoltatja. A földszólalást jogosnak tartjuk és csodaokozunk, hogy szükség volt rá, mert ma jól emlékezünk, az előző evekben allandóan locsoltat az az utasakat, mely a nepekert bejárójáig terjed. Fölnívjuk tehát a rendőrséget, hogy elevevitse föl ezt a regébbi jó szokást.

— **Színeszet.** Pénteken félhelyárral „A vereshaju” ment, elég szép szamu közönség előtt. A földszinti helyek jóformán megteltek, csak a páholyok maradtak üresen pedig a páholyok rendezése közönség is bizárást végig nézhette volna ezt az előadást, mely ellenmondás nélkül egyike volt a legjobbaknak, amit eddig Kunhegyi tarsulatától láttunk. Nem nagyítás, hanem teljesen megfelel a valóságnak, ha azt mondjuk, hogy a szereplők valamennyien jól játszottak. Reviczky Etél (Szilaj Kata) aranyos jókedvvel és igazi magyaros érzéssel énekelte a népdalokat, játéka pedig ügyes és eleven volt. Daróczy Ilka (Boglár Agnes) tipikus alakját mutatta be a daczos asszonyinak, aki a szívet jégbe bírja burkolni. Ferenczi éneken s játékban egyaránt pompás Veréb Jankót produkált, csak azt szeretnők tudni, hol látott olyan magyar paraszt legényt, aki borotválja a bajuszát és vállra omló hosszú sörényt visel, mint valami német zongoravirtuoz? Bessenyoit az Isten is magyar paraszt gazdának teremtette; kár, hogy lórol metszett alakjához és jóízű modorához nem örökölt néhány szeszjó földesekét például a szentesi határban. Igen kedves volt Goöz Aranka (Csinos Julcsa) és Bodrogi Lina (Zsófi), valamint ügyes kis menyecskét produkált Héver Julcsa (Szemes Borcsa) is. Szelenyi Emiláról

(Sári) talán fölösleges is mondanunk, hogy viharos derűségre ragadta a közönséget. Acs Irmának özvegy Sajgóné a legsikerültebb alakításai közé tartozik. Pintér (Bálint) a szokottnál sokkal több hévvel és így természetesen nagyobb sikerrel, ügyesen játszott. Balogh (András) jó magyaros alak volt. De nagyon szépen kérjük, legyen szives legalább egyetlen egyszer megtanulni a szerepét, tudjuk, hogy jó színész; s szeretnők ha valahára már fesztelenül, bizonytalanság nélkül játszanék, hogy a maga mi voltában mutatná be a tehetségét, amelyet mindaddig csak félig tehet meg, amíg egészen a sugó gyámsága alatt áll. — Szombaton „A királynő dragonyosa” című oporetet adták, ami nálunk még újdonság. Erről majd jövőre szólunk.

— **Vizbefutó fia.** Mint részvétellel értesülünk, a „Szentesi mezőgazdasági és ipari hitelszövetkezet” szolgálatában álló Pásztor Jánost súlyos csapás érte. Ifjabb fia: a 15 éves Pásztor Sándor ugyanis szombaton délután a Kurczára fut. A szomorú eset a következő: Pásztor Sándor szombaton dében elment Sima Ferenc országgyűlési képviselő kocsisához. Aztán a fiu pedig lement a kert alatt folyó Kurczára fürdeni. Délután 2 óra tájban a kocsinak feltűnt a fiu hosszas elmaradása; lement tehát a Kurczára, a parton találta a fiu ruháját, de magát a fiut nem látta sehol. Minthogy azonban egy távolabbi helyen több tagból álló társaság fordult, a kocsi azt hitte, hogy Pásztor Sándor is abban a társaságban van; ebben a hitben azán nyugodtan visszament az istállóba. dolgát végezni. Mikor azonban a fiu félhárom óraker sem mutatkozott, a kocsi végre komolyan aggodni kezdett, újból lement a Kurczára, de Pásztor Sándort nem találta sehol. Keresni kezdték a Kurczacsatornában, s csakhamar rá is találtak a — hullájára. A szegény fiu, nem tudni mikép, belefullt a küllőben nem mély vízbe. Temetése hétfőn délelőtt megy végbe. Nyugodjék békével.

— **Tíz a tanúk között.** Sulcz Károly társulati tisztviselő Belső eseri 10 számú tanyáján egy tanya épület június hó 25-én d. e. 10—11 óra tájban kigyuladt és csak a gyors segélynek köszönhető, hogy csekély kár árán megszüntült egy nagyveszedetemtől.

— **Jutalomdíjak.** A főgimnáziumi ifjuság közül következők nyertek jutalmakat:

1) Szentes város által tett 1000 forintos Kossuth-alapítvány kamatait, 50 forintot kapta Kovács László VIII. oszt. érettségi vizsgálatot tett és a magyar történelemben legjobb előmenetelt tanúsított tanuló.

2) A Tallian Béla-féle 500 forintos alapítvány kamatait, 25 ftr 80 krt Streicher Henrik VIII. oszt. tanuló.

3) Csongrádvármegye által tett 500 forintos alapítvány kamatait, 25 ftr 80 krt Pozsár József VIII. oszt. tanuló.

4) A Zolnay Károly-féle 230 forintos alapítvány kamatait, 11 ftr 96 krt Soós Lajos VII. oszt. tanuló.

5) A volt szentesi első segélyegylet 200 forintos alapítványának kamatait 10 ftr 42 krt Falabu Jenő VI. oszt. és Fináli David V. oszt. tanulók

6) A Zana Lakos József féle 200 forintos alapítvány kamatait 10 ftr 12 krt Kanasz N. Lajos II. oszt. és Kub Ferenc II. oszt. tanulók,

7) A Farkas Benedek féle 200 forintos alapítvány kamatait, 10 ftr 42 krt Aorsos Imre IV. oszt. tanuló 5 ftr 42 krt és és Raparics Rómeó II. oszt. tanuló 4 ftr.

8) A Czukor Oszkár-féle 200 forintos alapítvány kamatait, 10 ftr 42 krt Grünfeld Jenő V. o. tanuló.

9) A Budapesten fennállott és szentesi egyetemi hallgatókból alakult, de az 1879-ik évben feloszlott társas kör 65 forintos alapítványának kamatait, 3 ftr 44 krt Sthul Sándor I. oszt. tanuló.

10) A feloszlott második szentesi segélyegylet 900 forintos alapítványának kamatait, 47 ftr 04 krt. Grünhut Géza VII. oszt. tanuló 26 ftr, Bószörmenyi Jenő VI. oszt. tanuló 22 ftr 04 krt.

11) Az izraelita ifjuság táncvizigalma jövedelméből tett 30 forintos alapítvány kamatait, 1 ftr 53 krt. Platzner Hugó I. oszt. tanuló.

12) A Balázsovits Norbert-féle 200 forintos alapítvány kamatait, 13 ftr 12 krt. Kovács László VIII. oszt. tanuló.

Jutalmazottak az egyesek adományából:

a) A szentesi-vidéki takarékpénztár adományából, 10 ftr 04 krt kaptak 5—5 frtnyi összegben Lóvi Ernő III. oszt. és Kóvér Imre II. oszt. tanulók.

b) A szentesi takarékpénztár adományából, 10 ftr 04 krt kaptak Cseuz Béla IV. oszt. tanuló 5 ftr, Hónig Manó III. oszt. tanuló szintén 5 ftr.

c) A szentesi ev. ref. egyház 257—1894 sz. alatti határozat értelmében a szarvasi iskola szupplikánsai részére eddig adományozni szokott 5 ftr segélyt Falabu Jenő VI. oszt. tanuló.

d) Stark Nándor helybeli könyvtáros sziveségéből jutalom-könyveket kaptak: Czukkermann Dező

I. oszt. Doboczi Antal II. oszt. tanuló, Reis Ferenc III. oszt. tanuló, Reis István IV. oszt. tanuló, Beszedes Gyula V. oszt. tanuló, Szatmáry Dező VI. oszt. tanuló.

e) A f. é. június 13 án megtartott helyi torna-verseny alkalmával Pauli Antal VII. o. tanuló kapta az első díjat 6 ftr-t: a második díjat az ugrásért kapta Barna Domokos VII. o. tanuló 1 ftr-t; a szeryakorlatban tanúsított ügyességéért pedig Szova József Czukor Ferenc 3 ftr-t, Keresztes N. Sándor 3 ftr-t, Veisz Ferenc IV. o. tanuló ugrásért és Csucs Lajos IV. o. tanuló 1—1 ftr-t. Ugyanazon tanulók elismerő okiratot is kaptak.

— **Amerikai hajó hinta felállításáért** folyamodott a kapitánysághoz Tautz Péter vásárhelyi lakos, ezt a rendőrség kéréken megtagadta.

— **Ebmarás.** A napokban egymásután két ebmarás történt a város belterületén. Az egyik esetben Csucs Sándorné kutyája harapta meg Bartucz Mihály levélhordót, a másik pedig Keresztes Nagy Imre kutyája harapta meg Kohu Gáspár 14 éves fiut. Mind a két esetben az ebek megvizsgáltatván, egészségeseknek találtattak.

— **Nyilvános számadás.** A szentesi izraelita iskolás gyermekek segélyező egylet javára f. évi június hó 26-án rendezett színelőadás jövedelméből. B. vétel: Jegyekből 156 ftr 60 kr. felülfizetésekből 25 ftr 60 kr. Kiadás 73 ftr 20 kr. maradt tiszta jövedelen az egylet javára 109 ftr. Felülfizettek: Özv. Czukor Adolfé 10 ftr, Kass Béla 3 ftr Feiler Márton 2 ftr, N. N. 2 ftr, Neufeld Herman 2 ftr, Károlyi József 1 ftr, Czukor Emil 1 ftr, dr. Hoffer Amin 1 ftr, Cohn Jakab 1 ftr, dr. Eisler Soma 1 ftr, Ilesch Lipót 1 ftr, N. N. 10 kr. össz. 25 ftr 60 kr. Fogadják a nemes színű adakozók az egylet nevében e helyen is hálás köszönetünket. Szentes, 1897. július hó 3. Halm Izidor, egyll. pénztárnok, dr. Reis Samu, egyll. elnök.

— **Elrabolt gyermekek.** Erzsébetfalva környékén a csendőrség két kis gyermeket keres, a kiket kóborló cigányok ragadtak el edes anyjuk szeme láttára. Az asszony szegény fővárosi nyomdai munkás felesége s férje távollétében is elég gondal vigyázott a hat éves gyermekeire, a kik közül az egyik leány, a másik fiúgyermek. Hétfőn dél felé a gyermekek a falu végén levő ház előtt jatszadoztak. Az udvarról látta őket az edesanyjuk s nyugodtan foglalatokodott tovább a ház körül. Egyszerre csak a gubacsi erdő felé haladt két kocsiálló cigánykaraván. Az egyik kocsiőr leszállt egy cigányasszony, hirtelen ölébe veszi a két gyermeket s bedobta őket a kocsiába. A gyermekek anyja látta ezt a jelenetet s remélten, nagy sikoltozással szaladt a cigányok után. Ezek azonban a gubacsi erdőbe hajtottak s itt a szánalomra méltó anya nem tudta őket elérni. A csendőrség most a fővárosi szomszédságban tanyázó összes cigánykaravánokat kutatja, de eddig nem tudta visszaadni a szegény anyának elrabolt gyermekeit.

— **Embervőz patkányok.** Oszlop községben Kreisnitz Károly odaváló ember kis gyermekével szokatlan szerencsétlenség történt legutóbb. A dajkának nagyon melege volt, mire a csecsemőt letette a pajtában a földre s elment fürödni a közeli Valka folyóba. Időközben a csecsemő iszonyuan elkezdett sivaikodni, s az odasielőt emberek hozadva láttak, hogy a kis csecsemőnek két lábujját a patkányok leragtak. A dajka ellen gondatlanságból okozott súlyos testi sértes miatt a kismartoni járásbírósnál a büntető eljárást megindítottak.

— **Az első emines.** A legjobb fiu volt az osztályban Forró Janos újvidéki pályasőr tizegy éves fiacskája, Lajos. Életeszű, okos, tanulékony, aki sohse csavarogott az utcán, mint a többi pajtasai, hanem iskola után is a könyvetek bujtja. A vizsgán nagy öröme telt okos feleleteiben a vendégseregnek, s mint minden esztendőben, az idén is kapott a plebános úrtól egy szép képeskönyvet, hogy a vakációban legyen mit olvasnia. A napokban a kis fiu hóna alá vette a jutalom könyvet s kiment a vasuti töltés alá, hogy az apja két kecskéjét legeltesse, gyönyörködjek a tanulságos mesékben. A forrás azonban elámostotta. Fővároszorgótt a töltésre s ott elaludt. Nem ebredt föl a vágatlo gyorsvonat fűtőjére sem — es nem ebredt föl soha többé. A gyorsvonat darabokra szagatta testét, meg a képes könyvet. Ugy találta meg edesanyja, aki alkotmánykor kérésére indult. Valami merhetetlen fájdalom vett rajta néhány pillanatig erőt — azután felkapta a veres könyvet s kacagva olvasott föl belőle halott kis fiának: „A szegény asszony megőrült.”

— **Megőrült főszolgabíró.** Nagy szenzációt kelt most Aradmegyében hogy Monti Alajos, Boros Jenő főszolgabírája a napokban megőrült és azután fölzártottak Budapestre a lipótmerei tébolydába. Montin az elmúlt hét vége felé kezdett, erősebben tiltani baja. Mindenkébe belekötött. A boros-

jenői kaszinóban szombaton este úgy megsértette a nagyváradi 4. honvédrezd ott állomásozó zászlóaljának tisztikarát, hogy az egész tisztikar kihívta párbajra. Elégítélt azonban nem adhatott a sertésért, mert másnap elő fokozott mértékben tört ki rajta a baj, hogy orvosi elhatározást, hogy felszállítsák, amíg lehet szép szerével, Budapestre a tébolydába. Behozták Aradra, de ott a pályaudvaron teljes mértékben kitört rajta az örülltség, Elszökött az orvos mellől, egy arra menő parasztszékére ugrott s teljes erejéből fojogtatni kezdte a rajta ülő parasztságát. Ha gyorsan a körülálló segítésére nem sietnek, megfojtja az ártatlan embert az örüll. Bevitették ezután a másodosztályú váróterembe, kiküldve onnan az utasokat. Ott újra dühöngeni kezdett, előbb egy székek beverte az ablakokat majd a tükröket s ledöntötte a vas kályhát. Mikor aztán sikerült kimenekülnie a váróteremből, az utasokat kezdte üldözni a peronon, kik remélten menekültek a dühöngő ember elől. Ijesztő látványt nyújtott a nagy erős ember, amint verben forgó szemekkel, összezsebbzett, verő arccal és kézzel kergette az embereket. Nagyszerűen sikerült a rendőröknek és vasutasoknak lefogni az örjüngő embert, kit aztán kocsin visszavitték a városba, mert közben már elindult a budapesti vonat. A del szemelyvonathoz vitték ismét ki a vasúthoz. Ekkor azonban már teljes erővel dühöngött s mivel kényszer-zubony nem volt a kéznél, kezzeit lábait szíjjakkal összekötötte viték. Négy ember segítette fel egy külön vasuti kocsiába, melyet az ő részére kapcsoltak a vonathoz. Monti családjában átöröklött betegség volt az örüllség. Apja önkézevel vetett véget életének, öngyilkos módon mult ki két bátyja, s jogász korában maga Alajos is megkísérelte az öngyilkosságot, de akkor mások megmenették életét.

— **Falusi tragédia.** Véres gyilkosságról értesít debreczeni tudósítónk. Az eset a Debreczenhez közel fekvő Kaba községben történt. Husi Kálmán 30 éves kabai földműves ugyanis már hosszabb ideig élt vadházasságban egy csinos kabai leánnyal, ki azonban most legutóbb Ilyés Kálmán hitese felesége lett, Husi nem bírta elfelejteni a most már szép parasztnyecskeket s bár időközben vigasztalól magához csalta a hátlen leány hűgát, mégis nem egyszer kérte szóval a nyecskeket, hogy hagyja el hitese urat s jöjjön ő hozzá lakni, mert nem tud nélküle élni. Husi azonban süket fülekre talált s emiatti felháborodásában Debreczenben vásárolt egy revolvert s ezzel kűn a gabonaföldek közl ráesett Ilyésnére. Az asszony, a mint meglátta az embert, megígérte, hogy hozzá megy s el is kíséte a férfit a házáig, de itt meg akart szólni, Husi utánaszaladt s e közben a szomszéd udvarba menekült nyecskeket egy lövéssel leterítette. Ezzel azonban még nem elégedett meg a vérengző vadállat, hanem még öt lövést bocsátott az asszonyra közvetlen közelből. Az asszony most a halálal vívódik, a bujkáló gyilkost pedig a csendőrség fogta el.

— **Drága tanács.** A minap történt egyik nagyobb vidéki városunkban, a hol most is jól kacagva beszélnek erről a dologról. Kovács urnak erős közsénye volt, olyannyira, hogy már hónapok óta nem tudta elhagyni szobáját, karosszékéből is úgy emelték ki a szolgálai, ha már az ülést nagyon is megunta. Egy napon K. urnak rendkívül heves fájdalmi voltak, közel állott a megőrüléshez. Ekkor kopognak ajtaján s egy előkelő külsejű ur lép a szobába, a betegnek letehetőleg udvaris „szabad”-jára. Az idegen tiszteletteljesen meghajlik és Gubacsi urnak mutatja be magát.

Banrévi báró, kit szerencsés lehettem súlyos közsényéből gyógyítani, küldött urasághoz s bár nem sok idő felett rendelkezem, megkísérelm...

— Ah, édes doktor ur, — vágott közbe a nagy beteg, — ön igazán jó ember. Isten hozta házamba! Eppen jökor jön védtelenül szenvedek.

A doktor egy pillantást vetett a szoba berendezésére, majd az asztalon heverő drágaságokra, azután odajöruitt a beteghez:

— Hat egyáltalában meg se tud mozdulni?

— Sajnos, úgy van. Négy szolgál emel ki a karosszékéből.

— Nem volnának védtelenül kéznél a szolgálai?

— Sajnos, nincsenek itt; most küldtem őket a pinczébe, bort hozatok velük.

— No nem tesz semmit; de kiáltani csak tud hangosan?

— Sajnos, azt sem tudok; mint észreveheti, igen gyenge már a hangom.

— No az sem tesz semmit! Akkor azonnal meg is kezdem működésem. Ezzel oda megy az asztalhoz, zsebre teszi azt ott heverő arany óráét láncostul, ezüst dohányszelencézt, gyűrűket, szóval, minden elmozdíthatót, a mit csak hirtelenében észrevelt; azután, mint a ki rendszeres végzte dolgát, udvariasan köszönt az amulattól szinte kővé meredő betegnek és szól:

— Es most fogadja tanácsom. Ha sem megmozdulni, sem segítségért kiáltani nem tud, úgy moshor vagy zárja be ajtaját, vagy őrizte magát embercivel.

Szólt és eltűnt. A beteg pedig, úgy mondják, ma nem a közsényét fájlalja.

— **Gyilkos templomfal.** Megrendítő szerencsétlenség történt egy kis spanyol városkában, Solonában, mint azt a táviró Madridból jelenti. Kis gyermekek játszottak a templom fala mellett, mikor az egyszerre rémes robajjal összedőlt és az ártatlan kis játszókat maga alá temette. Kilenz gyermeket halva húztak ki a romok alól; többeket pedig véres sebekkel elborítva.

Fouliard-selymet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai, s. a. t. legújabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damasztott s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázattal s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, mintákat posta fordultával küld Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros. és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztettek.

Hirdetmény.

A szentesi követválasztó kerület központi választmánya által közhírré tétetik, hogy a követválasztóknak az 1898. évre érvényes ideiglenes névjegyzéke Szentes város közgazgatási igazgató hivatalában **f. évi július hó 5-ik napjától 25-ig** bezárólag közszemlére lévén kitéve, ezen idő alatt a névjegyzéket d. e. 8 órától 12-ig mindenki megtekintheti, — délután 2 órától 6 óráig lemaolhatja, miről oly hozzáadással értesítetik a közönség, hogy a névjegyzék ellen az 1874. évi XXXIII. t. cz. 44. §-ának rendelkezéséhez képest bárki is úgy saját személyét illetőleg, valamint a névjegyzékben történt bármely jogtalan felvétel vagy kihagyás miatt felszólalhat.

A felszólamlások beadása határidejűl **f. évi július hó 5-től 15-ig** bezárólag terjedő idő, a felszólamlásokra teendő észrevételek beadása pedig az idézett törvény 53. §-a értelmében **július 16-tól 25-ig** terjedő 10 nap tüzeük ki, — figyelmeztetnek az érdekeltek, hogy a felszólamlások és az azokra tett észrevételek a szentesi választó kerület központi választmányához czimezve, a szükséges okiratokkal felszerelvén, bélyegmentes beadványban Szentes város polgármesteri hivatalánál írásban nyújtandók be.

Kelt Szentes város központi választmányának 1897. évi június hó 15-én tartott üléséből. 1—3

Beszédes István, Dr. Lakos Imre,
közp. val. jegyző. közp. val. elnök.

7333. sz./alisp. 897. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Szentes rendezett tanácsu városnál üresedésben lévő s évi 700 forint fizetéssel javadalmazott árvaszéki ülnöki állásra ezennel pályázatot hirdetek, felhívom azokat, kik e tisztú állást elnyerni kívánják, hogy az 1883. l. t. cz. 3. §-ában körülírt képesítettségüket és erkölcsi magaviseletüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket **1897. évi július hó 12-ik napjának d. u. 5 órájáig** hozzám nyújtsák be.

Szentesen, 1897. évi június hó 29.

Dr. Csató Zsigmond,
alispán.

1—2

Hirdetmény.

Az alsó-csordajárason 120 vontató széna, **f. évi július 4-én** (vasárnap) d. u. 2 órakor nyilvános árverés mellett el fog adatni. Mely körülményre azzal hívom fel az érdeklődők figyelmét, hogy az árverés a „Sápi-gát” melletti területen veszi a kezdetét.

Szentesen, 1897. jul. hó 3.

Novobáczky Győző,
gazd. tanácsnok.

Eladó föld.

Félegyházi Török Jánosnénak Mucsiháton (41. sz. a.) 28 hold szántóföldje eladó. Értekezni lehet a helyszínen.

Szentes, 1897. Nyomatott a kiadótulajdonos: „Szentesi Első Könyvnyomda Rézvényláraság” gyorsaság táján.

Hirdetmény.

Szentes város által fenntartott polgári leányiskola és a hét tanyai iskola, ugyszintén az egyik óvoda fő- és melléképületeinek külső, belső javítása, meszelése és suroltatása zárt ajánlati versenytárgyalás után fog kiadatni.

Felhívom azért a helybeli kőműves iparosokat, hogy a fenti munkákra ajánlatukat **f. évi aug. 1-ig** nálam adják be.

A feltételek alulírottánál (II. t. 116. sz. a.) megtekinthetők.

Szentes, 1897. július 2.

Körtvélyessy Sándor,
1—3 isksz. gondnok.

Megvételre keresek

jókarban tartott fűszer-üzlethez való berendezést.

Bartha Sándor,
fűszer-kereskedő.

Hirdetmény.

Pollák Herman központi kávész. közhírré teszi, miszerint nála a legtisztább **siller bor** kivitelnél literenként **28 krért**, 20 literen fejtű vételnél **26 krért** kapható.

Szentes, 1897. július hó 3-án.

Pollák Herman.

KIADÓ FÖLD.

Dunás Varga Ferenc derekegyházi 74 hold és kistőkén 22 hold földje haszonbérbe vagy feles munkálatra kiadó. Értekezni lehet III. 100. sz. a.

Eladó ház.

Ózv. Vecseri József III. t. 572. számú háza eladó. Értekezni lehet a fenti szám alatt.

Kiadó föld.

Ózv. Kristó N. Istvánnának belső-cserei 77 hold tanyaföldje haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet II. 342. sz. a. 1V3

Eladó ház.

Csák Lidia II. t. 466. számú Tihanyi István-féle háza kedvező feltételek mellett eladó. Értekezni lehet a fenti szám alatt. 1V2

Kiadó föld.

Fodor Pálnak mucsiháti 44 és kistőkői 10 hold földje három vagy több évre, haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet I. t. 484. számú háznál. 1V2

Kugli-verseny!

Alulírott tisztelettel értesíti a t. közönséget, hogy felső-párti vendéglőjében **f. hó 4-én d. u. 3 órakor** kezdődőleg

KUGLI-VERSENYT

rendez 3 nyereményvel, u. m.: a legjobb doboé egy **czifra bárány**, a másodiké **1 tajték-pipa**, a harmadiké pedig **1 tajték szivar-szipka**.

Tisztelettel:
Bese Lajos,
vendéglős.

ELADÓ, VAGY KIADÓ FÖLD.

Demeter Istvánnak a mucsiháti 60 hold földje kedvező feltétel mellett eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet II. t. 17 szám alatt. 2V3

Hirdetés.

Alulírott szives tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy az I. t. 236. sz. (Kohn Gábor-féle) háznál lévő varrodámban a legújabb divatu himzési előnyömdát rendeztem be. Elvállalok minden e szakmába vágó munkák teljesítését, szintugy mindennemű fehérvarrást.

Tanuló leányokat ingyen tanulásra azonnali elfogadok.

Schenk Péterné.

Kiadó föld.

Kiss Zsigmond ügyvédnek, alsó réten lévő 35 hold följéje haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet a tulajdonossal 2—3

Eladó vagy kiadó föld.

Ózv. GRÁNICZ PÁLNÉ kistőkői 105 hold tanyaföldje, 2 tanyai épülettel, 4 tagban is eladó, és több évre haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet III. t. 304. szám alatt. 2V2

Üzlet áthelyezés.

Csiliag Ármin ékszerész, arany és ezüst műves tisztelettel tudatja a t. közönséggel, hogy üzletét a Kossuthtéri Neuman-féle házból a ref. egyház szintén Kossuthéri bérházába helyezte át. Egyszersmind a t. közönségnek beces figyelmebe ajánlja, hogy ékszeréből, órákból, tajtékipakból stb. dus raktárt tart, a s mint eddig, úgy jövőre is arra törekszik, hogy t. vevőit a legutányosabban és lelkiismeretesen szolgálja ki.

Rendkívüli hatású fogcseppek!

Bátorkodom a fogfájásban szenvedők figyelmét felhívni az általam készített **kitknő hatású**

fogcseppekre,

melyek még minden esetben a legmaka-csabb fogfajást is nem percek vagy órák mulva hanem rögtön megszüntetik.

Egy kis üveg ára 25 kr.

Kapható: a készítő **Bencsik Lajos** gyógyszerésznél, **S z e g e d**, továbbá: Ifjú **Váradi Lajos** ur gyógyszerárban Szentesen. 2

Christoph-féle
fénylakk

Christoph-féle
fénylakk

Christoph Ferenc

SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a másolat alatt is használhatók, mivel a keletkezéshez csak az a faanyag szükséges, amely az olajfestéknek és az olajfestéknek sajátja, elkerültek. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végzheti a mázolást. A padló nevére tárgyalat fejtörténet, aulki, hogy elvettendő fényt. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk,
sárgabarnat és mahagonbarnat, mely akár csak az olajfesték földje a pallót a egyáltalán fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmasnak régi vagy új pallóra. Teljesen befűt minden foltot, korábbi mázolást stb.; van azután

Tiszta fénylakk (színezetlen)
új pallókra és parketára, mely csupán fényt ad. Különösen parketára olajfestékkel már beázott foltokra új pallókra való.

Csak fényt ad, emellegye nem fűt el a faanyagot.

Postacsomag, körülbelül 30 négyzetig mtr. (két középnyagság szobára vagy 3 lit 30 kr. vagy 9 lit marká).

A készítmény megrendelésekor minden esetben, ahol raktárak vannak, ide küldendő, mintajogszólások és prospektusok ingyen és barmontve küldetnek. A bevezetésnél tettek jól vigyázzon a csomag s a gyári jegyre, mivel ez a több mint 1850 éve létező gyárnyomat sokféle utánozások és hamisítványok, s sokkal rosszabb, s gyakran a csomag meg utó féltől minőségben hoznak forgalomba.

Christoph Ferencz,

A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója 5V14

Fraga, R. Foraktar; Berlin.
Szentesen kapható: Bese Lajos.
Csongrádon: Bőgösy József.
Vasarnhelyen: Czappóti R. Ferencz.